

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев2 769/2015
27.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиле С.С. из Б., чији је пуномоћник М.П., адвокат из Б., против туженог РС, Основни суд у Бору, коју заступа Републички јавни правобранилац, Одељење у Зајечару, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 792/14 од 08.01.2015. године, у седници одржаној 27.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 792/14 од 08.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П1 840/13 од 09.12.2013. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је ништаво решење в.ф. председника Основног суда у Бору V Су 33/2010-61 од 22.09.2010. године и да исто не производи правно дејство те да се тужени обавезе да тужиљу врати на посао и радно место дактилографа у Основном суду у Бору. Ставом другим изреке, одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 792/14 од 08.01.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужила је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506.

став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била у радном односу код Општинског суда у Бору на пословима дактилографа. Комисија Високог савета судства је 25.12.2009. године извршила привремено распоређивање државних службеника и намештеника у Основном суду у Бору и на радном месту дактилографа – записничара, привремено је распоређено 10 извршилаца. Након тога Комисија Високог савета судства је утврдила листу привремено нераспоредених државних службеника и намештеника, међу којима је била и тужилца. Одлуком Високог савета судства од 23.12.2009. године одређени су судови који ће од 01.01.2010. године преузети привремено нераспоредене државне службенике и намештенике из општинских, окружних, трговинских и виших трговинских судова. Том одлуком Основни суд у Бору је одређен да преузме нераспоредене државне службенике и намештенике из Општинског суда у Бору. Вршиоци дужности председника судова били су дужни да за све нераспоредене државне службенике и намештенике донесу решења којима ће утврдити њихов статус и права која им по Закону о државним службеницима припадају. У складу са наведеном одлуком Високог савета судства в.ф. председника Основног суда у Бору је донео решење којим је тужилцу од 01.01.2010. године као привремено нераспоредену преузео Основни суд у Бору до доношења Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у основном суду. Тужилца је водила спор којим је тражила да се утврди да је наведено решење ништаво и да не производи правно дејство. Правноснажном пресудом овакав захтев тужилце је одбијен као неоснован. Коначним Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Основном суду у Бору, који је ступио на снагу 08.09.2010. године, предвиђено је укупно 12 извршилаца за радна места записничара и дактилографа и на два непопуњена радна места в.ф. председника суда распоредила је нераспореденог државног службеника записничара Ј.И. и нераспореденог намештеника дактилографа Р.М.. Именована Р.М. распоредена је у складу са Уредбом о разврставању радних места намештеника. И тужилца је имала стечено право на распоређивање на радно место дактилографа на основу напред поменуте уредбе, као и Р.М.. Међутим, на ово радно место распоредена је Р.М. јер је она као привремено нераспоредена наставила да ради због повећаног обима посла, док тужилца није. Тужилци је од стране в.ф. председника суда понуђено распоређивање на упражњено радно место спремачице које одговара њеној стручној спреми, а у понуди су наведени разлози за такву понуду. Тужилца је одбила понуду за распоређивање на радно место спремачице. Након тога, в.ф. председника суда је 22.09.2010. године донео решење на основу кога тужилци као намештенику IV врсте престаје радни однос са 22.09.2010. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови одбили захтев тужилце за поништај овако донетог решења.

Због промена које су наступиле у организацији рада судова, тужилца је остала нераспоредена. Понуду за распоређивање на одређено радно место, које

одговара њеној стручној спреми тужиља је одбила. Због тога јој је правилном применом члана 130. у вези члана 171. став 3. Закона о државним службеницима радни однос престао.

Како се у ревизији понављају наводи из жалбе, то је изостављено детаљно образлагање пресуде и одлучено као у изреци на основу члана 405. став 2. ЗПП.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**